

ad 12. Til Lokomotivers Forsyning med Kul anvendes paa de fleste Stationer Spande, der forinden Læsningen veies paa en almindelig Decimalvægt. Paa Aarhus og Esbjerg Stationer anvendes derimod Kulvogne og Denison'ske Kranvægte; Kulvognen bestaar af en lille Jernbanevogn, der efterat være fyldt med Kul fjøres paa Skinner, henlagte paa Kulpladser, fra Beholdningen til en Kran, ved hvilken Indlæsningen foretages og samtidig dermed veies Kullene ved Hjælp af den til Kranens Krog befæstede Denison'ske Vægt. Saavel Veiningen som Læsningen foregaar paa denne Maade hurtig og bekvemt, tillige er Beføstningen kun 24 D. pr. Ton, medens den ved almindelige Spande er ca. 64 D. Man maa derfor ønske, at der til Brug ved Nyborg og Frederikshavns Stationer, hvis Kulgaarde næstefter Aarhus og Esbjerg have den største Kuludlevering, og for hvilke derfor Ulemperne ved den ældre Læsmaade ere føleligst, anstafes tvende saadanne Kranvægte med tilhørende Kulvogne. Der paaregnes til dette Diemed til hver af Stationerne et Beløb af 1,560 Kr., der fordeles sig saaledes:

2 store Kulvogne	600 Kr.
2 smaa do.	400 —
1 Kranvægt	280 —
400 Fod gamle Skinner à 70 D. pr. Fod	280 —
	1,560 Kr.

ad 13. Ved Finansloven for 1878—79 blev der bevilget et Beløb af 20,000 Kr. til Forsøg med Anbringelse af Sneffjærme paa de jydsk-synske Baner, hvilket Forsøg i det Væsentlige kom til Udførelse paa den sydlige Del af Ostbanen, hvor der paa de for Snelæg mest udfatte Steder paa dertil leiet eller kjøbt Grund i 60 Fods Afstand fra Banens Midtlinie anbragtes Sneffjærme dels af kaskrede Sveller, dels af oplastede Jordbiger. Ved disse Foranstaltninger er det lykkes i det Væsentlige at forebygge Standsninger paa Grund af Snelæg paa Strækningen mellem Vandrup og Daugaard. De anstillede Forsøg maa saaledes siges at være faldne gunstigt ud, og der synes derfor at være al Grund til ligeoverfor de betydelige Ulemper, der ere forbundne med Sneflandsninger og det Tab, som derved paakjøres Samsærbidelen i Almindelighed og Jernbanen, at fortsætte disse Arbejder. Navnlig er det den resterende Del af Ostbanen, hvor disse Arbejder først og fremmest bør komme til Udførelse, og der foreslaas derfor hertil bevilget et Beløb af 30,000 Kr., der navnlig paatænkes anvendt til Supplering af Sikringsarbejderne mellem Vandrup og Daugaard og til Sikring af de for Snelæg mest udfatte Strækninger imellem Randers og Ålborg. Det skal bemærkes, at det ligeledes vilde have været ønskeligt at fikre Strækningen Aarhus—Randers, hvortil maatte paaregnes 20,000 Kr., men at alle Forsøg paa at erholde de til Anlæg af Sneffjærme fornødne Arealer til Leie eller til Kjøb af Lodseierne hidtil have været forgjæves.

ad 14. De Kul, de jydsk-synske Statsbaner forbruge, leveres paa forskellige Havnestationer især paa Stationerne i Aarhus, Esbjerg og Nyborg. Kullene modtages efter Vægt, som i Aarhus og Esbjerg foretages paa særlige hertil anskaffede Vægte, men ellers paa de almindelige Brovægte.

Paa Nyborg Station er Kullleveringen meget betydelig — i 1881 skal der saaledes modtages over 500 Vognladninger —, hvorved der lægges stærkt Vægt paa Benyttelsen af den almindelige Brovægt. Følgen heraf er, at den regelmæssige Veining af Gods, der forsendes med Banerne, og for hvilket Brovægten nærmest er anbragt, let hindres, saa meget mere som Kullene modtages i større Kvantiteter ad Gangen, og Veiningen derfor uafbrudt kan vedvare, et længere Tidsrum. Dette er imidlertid ikke den eneste Ulempe ved den nuværende Ordning; Kulveiningen, som den nu foretages i Nyborg, medfører nemlig ogsaa et betydeligt Røngningsarbejde, hvorved der foraaafgives ikke blot Udgifter for Jernbanen, men tillige en Belønning af Stationens Spor til Skade for den øvrige Trafik. For at afhjælpe disse Ulemper maa det anses for ønskeligt, at der paa Nyborg Station i Lighed med, hvad der er flet i Aarhus og Esbjerg, anbringes en Brovægt med Tilbehør særlig til Veining af Kul, hvortil vil medgaa et Beløb af 3,000 Kr.